

Brev från Selma Lagerlöf till Valborg Olander: 1900-1907 : Ep. L 45 - 40

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

och i ängan och följt oss i följande
att de äro en. Medicinologien är en
slagen. Sedan har jag tilltrott
lång alltemellanat och sist

afdelningen är nästan halaugläs.
Ett kapitel älskar jag riktigt. Det
du järn gifter sig första gången,
det är riktig inspiration.

Men skulle jag tala om för
dig hur vi haft det under sist
veckan. Som jag sist skref, så
hade fru Elkan fått utslag i an-
sigtet. Vi sökte bota det själva
föret, men då ingenting half och
han blef riktigt sjuk, måste vi
sända efter doktor. Han sade
genast, att det var rosor och
trodde att det skulle bli rätt lång
samt. Han måtte ~~småttid~~ ha
varit skicklig, ty hans ordination
mer bejlad genast febern och

den för mitt och mera efter alla
hans handlingar om fysik. Vi föra
doktorin gjort försök, att vi ha
utslaget och sedan dess har han

blifvit långsamt bättre. Ännu
har han dock ej fått gå ut. Jag
hoppas i morgon, och någon dag
i denna ^{kommande} vecka få vi väl resa
härifrån. Adressen blir sålign
ga, poste restante och det är nog
bäst, att du skrifver dit, sedan
du fått detta. Vi ännu stanna
där i 8 dagar, och sedan resa hem
öfver Avignon, Lyon, Strassburg,
Karlsruhe. Jag skall nog ge adre-
ser i tid. Men är jag mycket sny-
piken att få se om vi behöfva
vara särskildt försiktiga och
om doktorn kommer att twi-
ga oss att stanna längre i söder.
Jag hoppas inte, jag behöfver förny

Öfverman. Om hon emellanåt
härifrån hella döpsell under skinnolyg
Öfverman. Om hon emellanåt

Öfverman. Om hon emellanåt
Öfverman. Om hon emellanåt

fördelt komma hem till att
mitt arbete och jag längtar
efter vårt möte i Högrebarnen.
Det skall bli en glädjeday, då
vi få lämna Flanens. Hur ha
vi ingen framgång haft. Det
enda, som är bra, är att mitt be-
har blifvit mycket bättre här i
staden, det känns helt märkvär-
dligt bra utan minsta anledning.
Alltså måste allt bero på mer
eller mindre passande klimat. I
Rom var jag mycket illa där.
Där hade jag väldigt, men nu
har jag nästan inga plågor.
Ja, måtte du snart få din sjuk-
lighet så långt, som jag har fört min.
Hemma känns mycket, jag tror också
att elot inte är något farligt, men
har bekämpning väl, att du tar
vårt om hemma.